

Sergeant Creech: Joodse soldaat in Afghanistan

Tijdens een 'embedded' verblijf bij het Amerikaanse leger in Afghanistan, ontmoetten journalist Irene de Kruif en fotograaf Marielle van Uitert de Joods-Amerikaanse soldaat Matthew Creech, die van zijn identiteit geen geheim maakt: „Hey boys! Zal ik mijn Israëliische vlag even uit het raam hangen?”

IRENE DE KRUIF

Paktika, Afghanistan. Met acht Amerikaanse legerwagens patrouilleert het derde peloton van de whiskey compagnie langs de grens met Pakistan. De Amerikaanse soldaten zijn nerveus en waakzaam. Er gaan geruchten dat maar liefst 200 talibanstrijders een hinderlaag hebben voorbereid. Een van de soldaten is sergeant Matthew Creech (37). Sergeant Creech dient al vijftien jaar in het Amerikaanse leger. Hij is een van de twee Joden in zijn compagnie. Hij trekt de mouw van zijn shirt omhoog; een grote tatoeage van een davidsster op zijn arm verraadt zijn culturele en religieuze achtergrond. „Ik ben er trots op om joods te zijn.” Toch stroopt hij de mouwen van zijn shirt liever niet op. In de moslimlanden waar Creech wordt ingezet, worden Joden vaak gehaat. Maar onder de Amerikanen doet zijn achtergrond het goed. „Hey boys! Zal ik mijn Israëliische

vlag even uit het raam hangen?” Hij lacht. „Jodengrappen, die halen altijd de spanning uit de lucht.”

Liever niet samenwerken

„In de Koran staat dat je iedereen gelijkwaardig moet behandelen: jood, christen, allemaal. Deze moslims begrijpen dat niet, het maakt ze niet uit. Ze hebben geleerd om te haten en zullen hun kinderen leren te haten.” Creech geeft leiding aan een berucht infanteriepeloton. „We vangen niet veel taliban, we schieten ze meestal gewoon neer,” vertelt een van zijn soldaten trots. Creech beaamt: „We schieten een hoop vijanden neer. Tijdens deze oorlog zijn dat de moslims, eerder waren het Duitsers of Spanjaarden.”

Wat deze oorlog voor Sergeant Creech anders maakt, is dat tolken en andere lokale bondgenoten liever niet met Joden samenwerken. Al eerder had hij die ervaring in Irak: „In Irak was het een ramp. Ik kreeg

Wat deze oorlog voor Sergeant Creech anders maakt, is dat tolken en andere lokale bondgenoten liever niet met Joden samenwerken

FOTO'S: MARIËLLE VAN UITERT

doodsbedreigingen van het Iraakse leger en de Iraakse politie. Wanneer ze ontdekten dat ik Joods was, leken ze geprogrammeerd om mij te willen vermoorden." Zijn commandant kreeg briefjes met de tekst: Geef de zionist op, of anders... Ook wilden sommige Iraakezen geheime informatie aanbieden 'in ruil voor de heiden'.

Net familie

Vanwege de bedreigingen moest Creech in Irak diverse keren naar een andere locatie worden overgeplaatst. Een keer heeft een Iraakse bewaker in Bagdad op Creech geschoten. Hij miste. „Ik heb me nooit onveilig gevoeld. Ik heb genoeg soldaten om me heen. Het is net familie,” aldus Creech. In Afghanistan vreest Creech niet voor zijn leven: „Ik merk wel dat tolken anders reageren als ze uitvinden dat ik Joods ben. Ze volgen niet altijd mijn bevelen op. Maar goed, als je de bevelen niet opvolgt, dan word je ontslagen. Hoe verdrietig dat ook is.”

Joodse tradities naleven als infanterist in het Amerikaanse leger lukt Creech niet. „Ik ga het niet eens proberen. Het staat in de weg van onze dagelijkse activiteiten. Kosjer eten lukt in het veld niet. Ik eet als ik honger heb. Ik probeer wel de andere Joodse soldaat vrij te geven met Joodse feestdagen. Maar voor mij lukt dat niet.” Creech zit er niet echt mee: „Mijn familie viert thuis de feestdagen en mijn hart is altijd bij hen.”

'Mijn taak is hier'

Wanneer er zwaar is gevochten, vindt Creech wel troost in zijn religie: „God luistert naar wie er ook tegen hem praat. Dus ik praat tegen hem wanneer ik wil. Na een vuurgevecht dank ik hem voor het redden van mijn leven en het nemen van dat van iemand anders. Elke dag dat je iemand doodt is een trieste dag.”

Aliyah naar Israël ziet Creech nog niet zitten. „Ik houd van Israël, maar ik zie het niet als een geschikte omgeving voor mijn gezin. Ik zou wel voor Israël willen vechten, hoewel ik me niet kan voorstellen dat ze me nodig hebben. Israël heeft zoveel soldaten. Het Israëlische leger is een van de beste in de wereld: de gevechtsvliegtuigen, de piloten, die leren ons hoe het moet! Het zou voor mij een eer zijn om ze te helpen vechten voor het hogere doel. Maar helaas, mijn taak is hier.”

Niet voldoende bewijs

Creech trekt de mouw van zijn shirt weer naar beneden en stapt uit de legerwagen. In het ruige bergachtige Afghaanse landschap houdt hij met zijn collega's drie Afghaanse mannen aan. „Dit zijn talibanscouts!” juichen Creech en zijn collega's. Maar hij moet ze laten gaan. „*Rules of engagement*,” verzochten de soldaten. Het hebben van verrekijkers, goede schoenen en legerjasjes is niet voldoende bewijs om de zogenaamde talibanverkenner aan te houden. Creech grapt: „We hadden ze m'n tattoo moeten laten zien. Kijken hoe ze dan gereageerd hadden.” ■

5 AV 5771